

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 17 (432)
2023. gada
10. decembris

Kristus – Miera Ķēniņš nāk

Mēs visi savās sirdīs vēlamies, lai Ziemassvētki nestu mums mieru un prieku, ļautu piedzīvot Dieva labestību un pildītu mūs ar jaunu spēku. Lai labāk izprastu Jēzus dzimšanas nozīmi, īsi jāatceras šo svētku vēsturiskā izcelsme. Baznīcas liturģiskā gada cikls sākumā taču attīstījās ne ar Kristus dzimšanu, bet drīzāk no ticības augšāmcelšanai. Tāpēc kristietības vissenākie svētki nav Ziemassvētki, bet Lielienes: Kristus augšāmcelšanās ir kristīgās ticības pamatā; tie ir Evaņģēlija sludināšanas pamatā un dzemdē Baznīcu. Tāpēc būt par kristietiem nozīmē dzīvot Lieliedienu gaisotnē, saistīties ar dinamismu, kas nāk no kristības, kas nes nāvi grēkam, lai dzīvotu ar Dievu (sal. *Rom 6, 4*). Pirmais, kas skaidri apliecināja, ka Jēzus piedzima 25. decembrī, bija Hipolīts no Romas savā komentārā par pravieša Daniēla grāmatu, kas sarakstīts ap 204. gadu. Bez tam kāds ekseģēts norāda, ka šajā dienā svinēja Jeruzalemes svētnīcas veltīšanās dienu, kuru iedibināja Jūda Makabejs 164. gadā

pirms Kristus. Datumu sakritība nozīmēja, ka, parādoties Jēzum kā Dieva gaismai naktī, patiesi īstenojās Dieva atnākšana uz šo zemi, svētnīcas konsekrācija. Kristietības ietvaros Ziemassvētki galīgo veidolu ieguva 4. gadsimtā, kad tie aizvietoja romiešu „neuzvaramās saules” svētkus. Kristus dzimšana bija īstas gaismas uzvara pār ļaunuma un grēka tumsu. Tomēr īpaša garīgā gaisotne ap Ziemassvētkiem

attīstījās viduslaikos, pateicoties sv. Franciskam no Asīzes, kurš dzīvoja dziļā mīlestībā ar Jēzu kā cilvēku, kā arī ar Dievu, kurš ir ar mums. Viņa pirmais biogrāfs Toms no Celano „*Vita Seconda*” apraksta, ka sv. Francisks „pāri visiem citiem svētkiem ar neaprstāmu vērtību svinēja Bērna Jēzus dzimšanu un par svētku svētkiem sauca dienu, kurā Dievs “kļuvis par bērniņu, zīda cilvēka krūti” (*Fonti Francescane*, No. 199, p. 492). No šīs godbijības pret Iemiesošanās noslēpumu izrietēja Ziemassvētku svinēšanas tradīcija Greicijā (Greccio).

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 10. decembris. Adventa 2. svētdiena.

8.00 Sv. Mise; lūgšana "Svētais Dievs"

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Mariju,

pateicībā Dievam un Dievmātei

15.00 Sv. Mise par + Staņislavu un +

Ludvigu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 11. decembris.

8.00 Sv. Mise par Annu Kļavu – veselību

un Dieva stiprinājumu

Otrdiena, 12. decembris.

8.00 Sv. Mise par Ziemeļu dzimtas

dziedināšanu

18.30 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 13. decembris.

8.00 Sv. Mise par + Viktoru, + Moniku,

+ Henriku, + Česlavu un + Pēteri

16.30 – 18.30 Grēksūdze

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem par Kļavu

dzimtas mirušajiem

Ceturtdiena, 14. decembris. Sv. Jānis

no Krusta, priesteris un Baznīcas

doktors, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Annu Kļavu – veselību

un Dieva stiprinājumu

Piektdiena, 15. decembris.

8.00 Sv. Mise par + Leontīni Teivāni;

Jēzus Sirds litānija.

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes

godam

Sestdiena, 16. decembris.

8.00 Sv. Mise – Rorātmise par + Sofiju
Petkeviču

11.00 Sv. Mise par Caritas kopienu

17.00 Aizlūgšanas

18.00 Sv. Mise – dziedināšanas

dievkalpojums

Svētdiena, 17. decembris. Adventa 3. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Lipčiku ģimeni;

lūgšana "Svētais Dievs"

9:30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā sv. Mise par katedrāles

kora dalībniekiem

15.00 Sv. Mise par + Helēnu Kudiņu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 18. decembris.

8.00 Sv. Mise par Silviju un Gabrielu

Otrdiena, 19. decembris.

8.00 Sv. Mise par Malvīnes Strupkas

veselību

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Trešdiena, 20. decembris.

8.00 Sv. Mise par + Regīnu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem par + Solvitu

Jamonti

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Renārs Birkovs, administrators:

brenars@inbox.lv; mob. 28688843

Ceturtdiena, 21. decembris.

8.00 Sv. Mise par Vilhelmini Vanagu

Piektdiena, 22. decembris.

8.00 Sv. Mise par + Ināru Imantu
Skujiņu; Jēzus Sirds litānija.

Sestdiena, 23. decembris.

8.00 Sv. Mise par + Antoniju Indānu un
+ Lidiju Derumu;
18.00 Sv. Mise spāņu valodā

Svētdiena, 24. decembris. Adventa 4. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi; lūgšana
„Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Lūkasu,
Elizabeti, Artūru un Vitu Mortukāniem
Sākas Kristus dzimšanas svētku vigīlija
15.00 Sv. Mise bērniem
16.00 Ansambļa “Dzeguzīte” koncerts
18.00 Sv. Mise
20.00 Sv. Mise

**25., 26. decembrī - Draudzes svinības
Vissvētākā Sakramenta adorācija**

**Pirmdiena, 25. decembris. Kristus
dzimšanas svētki, obligātās svinības.**

8.00 Sv. Mise par draudzi
11.00 Sv. Mise
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par Ainas un Ilgas
veselību

**Otrdiena, 26. decembris. Sv. Stefans,
pirmmoceklis, svētki.**

Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par Jāņa veselību
11.00 Sv. Mise; Euharistiskā procesija
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par Evitu

**Trešdiena, 27. decembris. Sv. Jānis,
apustulis un evaņģēlists, svētki.**

8.00 Sv. Mise par Leonoru, Mārīti un
Irēnu
16.30-18.30 Grēksūdze
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem par + Gunti
Celmiņu
Šodien svētī sauso vīnu un sulas

**Ceturtdiena, 28. decembris. Sv.
Nevainīgie bērniņi mocekļi, svētki.**

8.00 Sv. Mise par Kolupailo dzimtas
mirušajiem

Piektdiena, 29. decembris.

8.00 Sv. Mise par Mariju – pateicībā par
Dieva žēlastībām; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 30. decembris.

8.00 Sv. Mise par Martinu, Māri, Natalju
un Jāni

**Svētdiena, 31. decembris. Svētā ģimene
– Jēzus. Marija, Jāzeps, obligātās
svinības.**

8.00 Sv. Mise; lūgšana “Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Jura
Mortukāna veselību
15.00 Sv. Mise par Mežaļu ģimeni
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi – Vecgada
pateicības dievkalpojums; “Dievs mēs
Tevi slavējam”

**Pirmdiena, 1. janvāris. V. J. Marija,
Dieva Māte, obligātās svinības.**

8.00 Sv. Mise par draudzi
11.00 Sv. Mise
18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Kalniņu un Lindbergu dzimtām

Otrdiena, 2. janvāris. Sv. Bazīlijs Lielais un sv. Gregors no Naziancas, bīskapi un Baznīcas doktori, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par + Allu un + Mihailu Litvinoviem

15.00 Sv. Mise Rīgas 1. slimnīcā

Trešdiena, 3. janvāris

8.00 Sv. Mise par skolotāju Rutu

16.30-18.30 Grēksūdze

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem par + Viktoriju Moniku

Šodien svētī sauso vīnu un sulas

Ceturtdiena, 4. janvāris.

8.00 Sv. Mise par + Ievu Dzilnu

Piektdiena, 5. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Ievu Kalniņu; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 6. janvāris. Kunga parādīšanās, obligātās svinības.

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise par Dzīvā Rožukroņa dalībniekiem

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Svētdiena, 7. janvāris. Kunga kristīšana, obligātās svinības.

Vissvētākā Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise; lūgšana "Svētais Dievs"

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Luropu dzimtas mirušajiem; Jēzus Sirds dievkalpojums

15.00 Sv. Mise par Kārli un viņa ģimeni

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Svētā Mise jauniešiem

Trešdienās

Vissvētākā Sakramenta
adorācija 18.00

Sv. Mise 19.00

Grēksūdzes sākot no 16.30

Kristus – Miera Ķēniņš nāk

(turpinājums no 1.lpp.)

Droši vien sv. Francisku uz šo svinēšanu iedvesmoja viņa svētceļojums uz Svēto zemi un silītes atveidojums Romas sv. Marijas Madžores bazilikā. Francisku virzīja vēlme konkrēti piedzīvot Jēzus dzimšanas pazemību un izcilību, kā arī nodot katram savu prieku. Toms no Celano dzīvi un aizkustinoši apraksta Betlēmes nakti Grečijā, kas sekmēja šīs skaistās Ziemassvētku tradīcijas – dzimšanas atveida – izplatīšanos, jau sākot no 1223. gada. Grečijas nakts uzsvērusi šo svētku skaistumu un mācījusi Dieva tautai Jēzus dzimšanas vēsti. Ar to kristīgā ticība guvusi jaunu aspektu. Lieldienas bija pievērsušas vērbu Dieva

spēkam, pārvarot nāvi, ievadot jaunu dzīvi un mācot cerēt uz nākošo pasauli. Ar sv. Francisku un Betlēmes atveidu parādīta Dieva neaizsargātā mīlestība, Viņa pazemība un labestība, kas atklāta Vārda iemiestošanā, lai mācītu cilvēkam, kā no jauna dzīvot un mīlēt. Celano apraksta, ka Ziemassvētku naktī Franciskam bija neparasts redzējums. Viņš redzēja bērniņu, mierīgi guļošu silītē; bērns piecēlās, jo tuvojās Francisks. Un viņš piebilst: „Šis redzējums neatšķirās no reālās dzīves, jo, pateicoties žēlastību darbībai caur savu svēto kalpu Francisku, Bērns Jēzus piecēlās daudzu cilvēku sirdīs, tajos, kas viņu bija aizmirsuši, un tas dziļi iespaidās viņa mīlestības atmiņā” (*Vita Prima*, op. cit. n. 86, p. 307). Šie vārdi ļoti labi apraksta, kā Franciska dzīvā ticība un mīlestība uz Kristus cilvēcību izvērsās Ziemassvētkos: atklājumā, ka Dievs atklājas Bērniņā Jēzū. Pateicoties sv. Franciskam, kristieši spējuši uztvert, ka Ziemassvētkos Dievs patiesi kļuvis Emanuēls-Dievs ar mums un no Viņa mūs nevar šķirt nekāds šķērslis vai distance. Šajā Bērnā Dievs tuvojies katram no mums tik cieši, ka varam ar paļāvību Viņu uzrunāt un veidot, uzturēt ar Viņu uzticības un sirsnības pilnas attiecības kā ar jaundzimušo.

Kā Bērns viņš norāda, kā varam atrast Dievu un piedzīvot Viņa klātbūtni. Ziemassvētku gaismā varam izprast Jēzus vārdus: „Ja jūs nekļūsiat kā bērni, jūs debesu valstībā neieiesiet” (*Mt* 18, 3). Kas nav izpratis Ziemassvētku noslēpumu, tas nav izpratis to, kas ir izšķirošs kristīgajā dzīvē. Kas ar bērna sirdi nepieņem Jēzu, tas nevar ienākt debesu valstībā. To Francisks vēlējās atgādināt kristiešiem visos laikos.

Trūkumcietēju diena Svētā Jēkaba katedrālē 20. novembrī

Jau kopš pontifikāta sākuma pāvesta Franciska īpašā rūpe ir trūcīgie un jāatzīst, ka, neraugoties uz cilvēces tehnisko progresu, nabadzības apmēri pasaulē turpina pieaugt. Pāvests Francisks, uzrunājot trūcīgos Svētā Pētera bazilikā Romā 7. vispasaules trūkumcietēju dienā 19. novembrī, jau runā par nabadzības skandālu. Savukārt savā vēstījumā pāvests aicina uzlūkot nabaga vajadzības: “Nenovērs savu skatienu ne no viena nabaga” (*Tob* 4,7)”. Šobrīd šie Vecās derības vārdi kļuvuši par mūsu laikmeta spoguļi, jo, kā raksta pāvests, mēs dzīvojam vēstures brīdī, kurā sabiedrība nav īpaši jūtīga pret nabadzīgo vajadzībām. Jāatzīst, ka arī Latvijā ir ierastas situācijas, kurās nabagais paliek nesaskatīts un nesadzirdēts gan valsts resoru un iestāžu līmenī, gan attieksmēs starp personām. Nabags ir neērts, nesaprotams, pat biedējošs, jo viņa esamība atklāj mūsdienu sabiedrības sirds nabadzību un aklumu.

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles draudzes “Caritas” grupā Trūkumcietēju dienas atzīmēšana ir jau iesakņojusies tradīcija un arī šogad 20. novembrī draudzes trūcīgie jau rīta agrumā tika aicināti uz Svēto Misi un kopīgu mielastu.

Svēto Misi plkst. 8.00 svinēja V.E. arhibīskaps Z. Stankevičs, koncelebrējot priesteriem R. Birkovam un A. J. Chidiebelem, kurš atbraucis kalpot Latvijā no tālās Nigērijas.

Dienas evaņģēlija lasījums par aklā dziedināšanu (Lk 18, 35-43) sasaucis pāvesta vēstījumu un savā sprediķī arhibīskaps pievērsa uzmanību neredzīgā grūtajai situācijai - viņš ir sabiedrības atmetsts, nicināts, viņam nebija iztikas līdzekļu, draugu, nebija ģimenes un, kad viņš sāk saukt uz Jēzu, pārējie mēģina viņu apklusināt – lai netraucē Kungu, viņa vajadzība nav svarīga, domājams, Viņam ir citas prioritātes. Arhibīskapa vārdi izgaismoja kādu cilvēku spriedumu tendenci, kura bieži iemājo gan mūsu sirdīs, gan skar sabiedrību kopumā - centienus pašiem, pēc saviem ieskatiem, nošķirt svarīgo no nesvarīgā, tādējādi ieņemot Dieva vietu.

Jēzus tomēr aklo sadzird un jautā – ko viņš grib, uzklausa, atdod aklajam redzi un dziedinātais seko

Kungam. Garīgā nozīmē ikviens no mums ir akls, sacīja arhibīskaps, redz nepilnīgi, kā kādā citā situācijā, kur Jēzus dziedina cilvēku pakāpeniski - vispirms viņš redz apkārtējos neskaidri, bet noslēdzoties dziedināšanas procesam - jau skaidri. Tā ir metafora, norādīja arhibīskaps, jo cilvēks gara pasauli un Dievu vēl nespēj saskatīt un aicināja saukt uz Kungu, lai mēs kļūtu redzīgi – spējīgi saskatīt sevi un savus līdzcilvēkus, īpaši tos, kuri ir citu atmetsti, Dieva acīm, jo viņi ir Kunga mīlestības apņemti un Viņa priekšā viņi visi ir vērtība.

Pievērsoties pirmajam lasījumam, arhibīskaps pieminēja ķēniņu Antiohu Epifanu, kurš visiem vēlējās uzspiest savus dievus un norādīja, ka mūsdienās notiek līdzīgi – tie, kuri ir pie varas,

uzspiež savas ideoloģijas, kuras bieži nav savietojamas ar Dieva gribu un pretošanās tām bieži var nozīmēt darba un iztikas zaudējumu. Mūsu uzdevums arī šodien ir turēties pie Derības grāmatas, atgādināja arhibīskaps.

Pēc Svētās Mises draudzes trūcīgie kopā ar arhibīskapu, draudzes garīdzniekiem un saviem aprūpētājiem piedalījās kopīgā mielastā svētdienas telpās, par kura muzikālo ietēru rūpējās jau pazīstamais un iemīļotais saksofonists Matīss Ozoliņš.

Atklājot pasākuma saviesīgo daļu, arhibīskaps savā uzrunā pieminēja pāvesta Franciska īpašo rūpi par trūcīgajiem un viņa jūtīgumu pret šo Bazīcas misiju - palīdzēt nabagiem, kuri ir Dieva īpašums. Savukārt draudzes administrators R. Birkovs pieminēja šā

gada Trūkumcietēju dienas tuvumu valsts svētkiem un latviešu kopīgā galda tradīciju, bet lielu prieku un gandarījumu par iespēju kalpot Baznīcai un trūcīgajiem izteica “Caritas” koordinatore A. Roze-Jumiķe.

Pārsteigumu sagādāja jaunais draudzes vikārs no Nigērijas A. J. Chidiebele - uzaicināja klātesošos kopīgi nodziedāt Latvijas valsts himnu un pēc tās pats nodziedāja pāris Dievmātei veltītas dziesmas savā dzimtajā valodā.

Pasākuma noslēgumā trūcīgie saņēma dāvanas un devās savās gaitās un jāatzīst, ka šie vienkārši cilvēki, katrs ar savu raksturu un savu bēdu, bija ne tikai saņēmēji, bet arī devēji, mācot mūs turēt acis atvērtas, lai katrā cilvēkā saskatītu dzīvā Dieva attēla skaistumu.

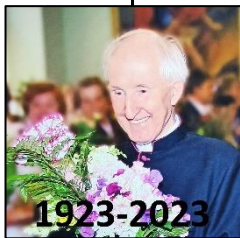
Katedrāles “Caritas” grupa pateicas V.E. arhibīskapam Z. Stankevičam un draudzes garīdzniekiem par atbalstu, visiem labas gribas cilvēkiem, kuru acs ir redzīga, sirds silta un roka atvērta pret nabago vajadzībām, kā arī visiem brīvprātīgajiem, kuri kalpoja pasākumā.

Stella Jurgena

Pateicamies ikvienam par atbalstu Sv. Jēkaba katedrāles remontam un draudzes vajadzībām!

No Smelertēva arhīva

Tas notika 1948. gada janvārī. Tā ap pulksten desmitiem vai vēlāk mēs sasniedzām Šķildi — priesteru rekolekciju māju. Dzelzs vārti bija ciet. Viens no tēviem gribēja jau zvanīt, bet tad viņš pamanīja pagalmā pašu bīskapu Sloskānu. Bīskaps piegāja pie vārtiem un tos atvēra. Abi tēvi skūpstīja bīskapa gredzenu un stādīja mani priekšā: „Ekselence, mēs jums atvedām vienu jaunu latviešu semināristu.” „Ko, vienu latviešu semināristu no Vācijas!? Kā Jūs sauc?” Es steidzos, kā visi citi, vispirms noskūpstīt bīskapa gredzenu, toreiz es nezināju, kāpēc skūpstā bīskapam gredzenu, un teicu: „Smelters.” „Ko, Smelters, Ontons Smelters?” „Jā, Ekselence.” Tad viņš satvēra mani kā bērnu pie rokas un nelaida mani vairs vaļā. Neatceros vairs, kādā valodā bīskaps sarunājās ar tēviem. Viņš mani nelaida vaļā arī tad, kad viņš pavadīja tēvus līdz mašīnai. Es jutos mazliet neērti

un neizpratu, kāpēc Ekselence mani, tik lielu un gados vecu puisī, kā mazu bērnu vēl arvien tik cieši tur pie rokas. Prom bēgt es nedomāju. Es biju priecīgs, ka beidzot biju nokļūvis tur, kur vairāk nekā gadu biju centies nonākt. Pie tam man bija neērti un es domāju, ka nav pieklājīgi turēties tik ilgi pie bīskapa rokas. Viņš bija bīskaps un kā tāds viņš manās acīs bija „svēts cilvēks”. Viņa roka bija silta, maiga un šis siltums kaut kādā veidā sildīja arī manu vienkārša lauku jaunekļa sirdi. Līdz ar šo siltumu auga arī mana uzticība un pašārvība pret šo man vēl nepazīstamo bīskapu, par kuru es šīnīs pēdējās dienās tik daudz laba biju dzirdējis. Bet kā tikt no šīs maigās, siltās rokas vaļā? Ar varu raut savu roku ārā es neiedrošinājos. Nekas cits man neatlika kā pacietīgi gaidīt, kad pats bīskaps mani palaidīs vaļā. Ar labo roku viņš atvadījās no tēviem un vairākas reizes atkārtoja: „Merci beaucoup!” Tā es no pašas pirmās sastapšanās ar bīskapu Sloskānu mācījos dzīvīvisniecešamāko tikumu — pateicību.

Ekselence griezās pie manis: „Jūs esat Antons Smelters no Vācijas?” „Jā, Ekselence”, es atbildēju. „Kur ir jūsu koferis, jūsu mantas?” Es nosarku un atzinos: „Man vairāk nekā cita nav, kā vien šis portfelis. Arī tas nepieder man, man tas ir jāsūta atpakaļ uz Hanoveru.” Neatceros vairs, ko bīskaps toreiz man atbildēja. Man bija kauns, ka esmu pie bīskapa atbraucis pilnīgi tukšām rokām. Kaut kāda iekšēja balss teica: „Tagad tu dzīvosī uz citu rēķina.” Šī atziņa mani toreiz kaunināja.

Pēc pirmās maltītes jaunajā vidē un jaunu galdabiedru sabiedrībā bīskaps

mani aizveda uz rekolekciju māju un man ierādīja otrajā stāvā istabiņu. Istabiņa bija nekurināta, jo māsas manis dēļ negribēja sildīt visu māju, tāpēc Ekselence teica: „Es ceru, ka šeit nenosalsi. Tagad drusku atpūties un trijos atnāc pie manis, tad mēs parunāsim par citām lietām.”

Pēc pastaigas mēs iegājām bīskapa istabā. Es jau sāku domāt, ka tagad bīskaps sāks pārbaudīt manas latīņu valodas zināšanas. Nekas tamlīdzīgs nenotika. Ekselence mani tikai izjautāja par dzīvi Vācijā, par manu iesaukšanu armijā, par manām skolas gaitām Latvijā. Tad viņš man lūdza parādīt visus manā rīcībā esošos dokumentus. Visvairāk viņu interesēja Hanoveras beļģu konsula izdotā pagaidu “vīza”. Apskatījis manus papīrus, Ekselence teica: „Rīt mēs aiziesim pie Šķildes birģmeistara un mēģināsim nokārtot Jūsu uzturēšanos Beļģijā.” Kad bīskaps bija mani par visu augstākminēto iztaujājis, viņš gribēja kaut ko tuvāk uzzināt par Smelteru ģimeni: „Es Latvijā pazīnu priesteri Pēteri Smelteru, vai Jūs viņu pazīstat?” „Jā, tas ir mana vectēva brālis,” es viņam atbildēju. Tālāk mēs runājām par maniem skolas gadiem Varakļānu ģimnāzijā. Tikai pašās beigās viņš man iejautājās: „Cik gadus jūs mācījāties latīņu valodu?” Tad Ekselence piecēlās un sāka staigāt pa savu istabiņu. Pēc garāka klusuma brīža viņš teica: „Tu gribi kļūt par priesteri. Tā ir laba lieta.” Tikai tagad viņš mani uzrunāja uz “tu”. Tad viņš

apstājās un jautāja: „Vai tu proti lūgties?” Nenogaidījis manu atbildi, viņš turpināja: „Tev būs daudz jālūdzas un jāmācās. Vispirms rūpīgi sagatavojies uz labu grēksūdzi. Tad tev būs jāiemācās piekalpot pie sv. Mises. Jā, tev būs ļoti daudz jāmācās, bet it sevišķi tev būs labi jāiemācās izprast, kas ir priesteris. Tālāk tev būs jānāk pie skaidrības, vai tu pats gribi kļūt par priesteri, vai tevi uz priesterību aicina pats Dievs.” Ar šādiem un tamlīdzīgiem vārdiem bīskaps Sloskāns mani ievirzīja jaunajā dzīves ceļā.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un

atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var

sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28688843

E-pasts: brenars@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Renārs

Datorsalikums: Inga

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com